

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1T/97/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7625010432
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Klimek PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2026:7625010432.4

Uznesenie

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudcom JUDr. Richardom Klimekom, PhD. v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Levoči, trvale bytom A. C. XXX/XX, B. D., okres Levoča pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona na hlavnom pojednávaní dňa 16. januára 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku p o s t u p u j e trestnú vec obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Levoči, trvale bytom A. C. XXX/XX, B. D., pre skutok, že: dňa 25. februára 2025 vo večerných hodinách okolo 20:30 hod. v meste Spišské Podhradie, okres E., F. G. C. A. C. H. XXX/X, po predchádzajúcich nadávkach a urážkach smerujúcich voči svojej manželke A. B., ktoré vyústili do vzájomnej hádky, zhodil na zem svoju manželku a škrtil ju, kde jej počas toho okrem iného povedal, že by ju najradšej zabil, a prestal s tým, keď do miestnosti vstúpili ich spoločné maloleté deti, pričom poškodená zo strachu o svoj život a zdravie z bytu odišla k svojim rodičom, kde aj prespala a následne 27. februára 2025 v ranných hodinách okolo 09:00 hod. v priestoroch spoločného obydlika kam si poškodená prišla vziať svoje osobné veci, jej opäť vulgárne nadával, oplul ju a opäť na ňu fyzicky zaútočil, pričom ju aj škrtil a ťahal za vlasy z bytu preč, pričom takéto správanie aj s ohľadom na jeho agresívne správanie voči poškodenej počas trvania manželstva vzbudilo u poškodenej dôvodnú obavu o život a zdravie, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona Okresnému úradu Poprad, odbor všeobecnej vnútornej správy, pretože tento orgán by mohol skutok prejednať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podal na tunajší súd obžalobu na obžalovaného A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona pre skutok, že:

dňa 25. februára 2025 vo večerných hodinách okolo 20:30 hod. v meste Spišské Podhradie, okres E., F. G. C. A. C. H. XXX/X, po predchádzajúcich nadávkach a urážkach smerujúcich voči svojej manželke A. B., ktoré vyústili do vzájomnej hádky, zhodil na zem svoju manželku a škrtil ju, kde jej počas toho okrem iného povedal, že by ju najradšej zabil, a prestal s tým, keď do miestnosti vstúpili ich spoločné maloleté deti, pričom poškodená zo strachu o svoj život a zdravie z bytu odišla k svojim rodičom, kde aj prespala a následne 27. februára 2025 v ranných hodinách okolo 09:00 hod. v priestoroch spoločného obydlika kam si poškodená prišla vziať svoje osobné veci, jej opäť vulgárne nadával, oplul ju a opäť na ňu fyzicky zaútočil, pričom ju aj škrtil a ťahal za vlasy z bytu preč, pričom takéto správanie aj s ohľadom na jeho agresívne správanie voči poškodenej počas trvania manželstva vzbudilo u poškodenej dôvodnú obavu o život a zdravie.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.10.2025 po poučení podľa § 257 Tr. poriadku uviedol, že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní dňa 28.10.2025 vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 25.2.2025 v popoludňajších a večerných hodinách konfrontoval svoju manželku po tom, ako mu bola doručená správa od C. I., z ktorej mal nadobudnúť podozrenie, že ho manželka dlhodobo podvádza, pričom manželka mu neveru popierala, čo viedlo k vzájomnej slovnej hádke, počas ktorej si obaja nadávali a kričali, pričom poprel, že by ju fyzicky napadol, a uviedol, že jediný fyzický kontakt spočíval v tom, že ju chytil za ruky, resp. zápästia a ramená a vytlačil ju z chodby do obývacej izby v snahe zabrániť tomu, aby budila maloleté deti, ktoré mali byť podľa jeho tvrdenia prítomné v byte, pričom poškodená ho mala pri tomto konaní kopať. Ďalej uviedol, že manželka v uvedený večer byt opakovane opustila, pričom po jej návrate mala opakovane vykrikovať, že mu zoberie deti a že ich viac neuvidí. Dňa 26.2.2025 sa stretli s poškodenou v priestoroch školy, kde si vyzdvihli maloleté deti, s ktorými následne odišli spoločne do bytu, kde sa už konflikty neopakovali a že v prítomnosti jeho matky nebolo medzi nimi napätie. Obžalovaný ďalej uviedol, že dňa 27.2.2025 manželku vyzval, aby si prišla po osobné veci v čase, keď maloleté deti neboli doma, pričom po ďalšej hádke ju z bytu vyviedol, zamkol dvere a jej osobné veci jej následne vyhodil cez zadný vchod. Poprel, že by ju v daný deň zhodil na zem, škrtil, vyhrážal sa jej usmrtením alebo jej spôsobil akékoľvek zranenia. Zároveň potvrdil, že v minulosti, najmä v období rokov 2022 až 2024, adresoval poškodenej textové správy s vulgárnym, urážlivým a vyhrážajúcim sa obsahom, vrátane výrazov smerujúcich k ublíženiu na zdraví alebo smrti, čo vysvetlili dlhodobým presvedčením o jej nevere. Tiež uviedol, že ich manželstvo trvalo osem rokov a vzťah bol dlhodobo konfliktný.

Svedkyňa J. K. (matka poškodenej A. B.) na hlavnom pojednávaní dňa 16.1.2026 vo svojej výpovedi uviedla, že manželstvo poškodenej s obžalovaným bolo dlhodobo konfliktné, pričom obžalovaný mal byť dominantný, žiarlivý a kontrolujúci. Podľa jej výpovede obžalovaný poškodenej obmedzoval sociálne kontakty a opakovane ju vyhadzoval zo spoločnej domácnosti, pričom poškodená sa napriek tomu snažila manželstvo udržať z dôvodu maloletých detí. K udalostiam z februára 2025 svedkyňa uviedla, že poškodená prišla k nej vo večerných hodinách v rozrušenom stave, plakala a triasla sa, pričom nebola schopná bezprostredne vysvetliť, čo sa stalo. Poškodená následne opakovane prechádzala medzi domácnosťou obžalovaného a domácnosťou svedkyne, najmä z dôvodu starostlivosti o maloleté deti a ich prípravy do školy. Počas tohto obdobia u svedkyne viackrát prespala, keďže ju obžalovaný zo spoločnej domácnosti vyhodil a odmietal jej vydať deti. Svedkyňa ďalej uviedla, že jej poškodená neskôr povedala, že ju obžalovaný fyzicky napadol, konkrétne ju škrtil a zhodil na zem, pričom tomuto konaniu mali byť prítomné aj maloleté deti; tieto skutočnosti má svedkyňa zo sprostredkovanej informácie od poškodenej. Pri prvom príchode si svedkyňa všimla na poškodenej škrabanec na ruke a opuch v oblasti krku a poškodená sa jej sťažovala na bolesť pri prehítaní; približne tretí deň po udalostiach ju sprevádzala k lekárovi. Z obavy o bezpečnosť poškodenej svedkyňa kontaktovala matku obžalovaného so žiadosťou preveriť, či je poškodená v poriadku. Po zavedení zákazu priblíženia sa obžalovaného sa podľa svedkyne situácia upokojila.

Svedok D. I. (manžel matky obžalovaného A. B.) na hlavnom pojednávaní dňa 16.1.2026 uviedol, že o udalostiach z dní 25. 2. 2025 a 27. 2. 2025 nemá vlastnú priamu vedomosť, pričom všetky informácie čerpá zo sprostredkovania od svojej manželky. Podľa jeho výpovede sa v noci 25. 2. 2025 dozvedel od manželky, že medzi obžalovaným a poškodenou vznikol problém v súvislosti so správou (SMS), ktorá mala naznačovať podozrenie z mimomanželského vzťahu poškodenej. Svedok uviedol, že podľa jeho vedomostí poškodená v uvedenom období odišla zo spoločnej domácnosti, pričom sa počas nasledujúcich dní vracala do bytu obžalovaného cez deň a na noc odchádzala k svojej matke. Svedok nebol osobne svedkom žiadneho fyzického konfliktu ani vážnej hádky medzi obžalovaným a poškodenou. Obžalovaného svedok charakterizoval ako starostlivého manžela a otca, ktorý sa podľa jeho názoru primerane staral o rodinu, pričom medzi manželmi dochádzalo len k bežným partnerským nezhodám a výmenám názorov, ktoré nepovažoval za neštandardné. Svedok uviedol, že dňa 27. 2. 2025 bol obžalovaný spolu s maloletými deťmi u neho doma, správal sa pokojne a plánoval s deťmi voľnočasové aktivity. Maloleté deti sa podľa svedka správali prirodzene, nevykazovali známky stresu ani strachu a nespomínali žiadny konflikt medzi rodičmi. Po odchode obžalovaného s deťmi sa svedok neskôr dozvedel, že obžalovaný bol zadržaný políciou.

Svedkyňa L. I. (matka obžalovaného A. B.) na hlavnom pojednávaní dňa 16.1.2026 vo svojej výpovedi uviedla, že dňa 25.2.2025 jej syn v večerných hodinách ukázal SMS správu, ktorú obdržal od neznámej ženy, v ktorej sa uvádzalo podozrenie na mimomanželský pomer poškodenej s manželom odosielateľky správy. Svedkyňa následne odišla do práce, ktorú vykonáva v bare nachádzajúcom sa pod bytom

manželov B.. V čase približne medzi 22:00 hod. a 23:00 hod. videla poškodenú odchádzať z bytu cez dvor. Svedkyňa poškodenú oslovila a pýtala sa jej, kam ide. Poškodená jej uviedla, že „Matej vystrája“. Svedkyňa jej na to povedala, že sa nemá čudovať vzhľadom na obsah SMS správy, ktorú obžalovaný dostal. Počas tohto krátkoho kontaktu, ktorý trval približne päť minút, svedkyňa vnímala poškodenú ako vyplakanú. Následne poškodenej telefonovala jej matka, s ktorou sa dohodla, že pôjde na noc k nej. Iné udalosti zo dňa 25. 2. 2025 svedkyňa neuviedla. K nasledujúcemu dňu (26. 2. 2025) svedkyňa vypovedala, že večer ju kontaktovala matka poškodenej so žiadosťou, aby sa išla pozrieť do bytu manželov, keďže sa nevedela spojiť s dcérou a mala obavy o ich bezpečnosť. Svedkyňa sa do bytu dostavila, pričom zistila, že poškodená ležala na gauči a pozerala televíziu, zatiaľ čo obžalovaný zohrieval večeru deťom. Situáciu hodnotila ako pokojný stav bez známkov konfliktu, ktorý označila za „bežnú rodinnú idylku“. Následne o tom informovala matku poškodenej. Žiadne hádky ani fyzický konflikt v byte nezaznamenala. Ku dňu 27.2.2025 svedkyňa uviedla, že poobede prišiel obžalovaný k nej domov spolu s maloletými deťmi, kde sa zdržali približne 30 až 45 minút. Deti sa správali prirodzene, hrali sa, neprejavovali strach, stres ani iné nezvyčajné správanie. Deti sa jej nijako nesťažovali na situáciu v domácnosti rodičov. Svedkyňa ďalej uviedla, že obžalovaný jej povedal, že v priebehu dňa postupne balil veci poškodenej do igelitových vriec a vyniesol ich k bránke s tým, že si ich môže vyzdvihnúť. Keďže si ich poškodená nevyzdvihla a začalo pršať, obžalovaný sa podľa jej slov vrátil domov a veci premiestnil na loggiu, aby nezmokli. Svedkyňa výslovne uviedla, že nebola svedkom vyhadzovania vecí, ani žiadneho násilného správania, a tieto informácie má výlučne z rozprávania syna. Vo vzťahu k manželstvu obžalovaného a poškodenej svedkyňa uviedla, že ich spolužitie vnímala ako bežné manželstvo s občasnými hádkami, ktoré sa striedali s obdobiami dobrého spolužitia, pričom ich označila za tzv. „talianske manželstvo“. Zdôraznila, že do ich vzťahu sa nemiešala. Svedkyňa charakterizovala obžalovaného ako osobu, ktorá sa o rodinu starala, a to buď osobne v čase, keď bol doma, alebo finančne v čase, keď pracoval v zahraničí. Uviedla, že obžalovaného nepovažuje za žiarlivého, pričom poukázala na skutočnosť, že poškodenej financoval rôzne aktivity, ako napríklad výživové poradenstvo, cvičenie a iné procedúry. Ďalej uviedla, že nikdy nebola svedkom fyzického konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou a že sa jej poškodená nikdy nezverila, že by bola zo strany obžalovaného fyzicky napadnutá.

Z prepisu výpovede poškodenej A. B. zo dňa 28.2.2025 z č.l. 22-30 vyplynulo, že dňa 25. februára 2025 došlo medzi ňou a jej manželom k hádke, počas ktorej ju manžel slovne urážal, vulgárne nadával, fyzicky napadol – hodil ju na zem, škrtil a kopal – pričom incident videli aj ich deti, ktoré boli vystrašené. Poškodená po útoku odišla k rodičom, neskôr sa vrátila, aby skontrolovala deti, pričom manžel jej počas následných stretnutí opakovane nadával, ponižoval ju, oplul, hádzal na zem a škrtil, pričom jej spôsobil modriny na rukách a nohách, avšak nezistili sa vážnejšie zdravotné následky a nebola zraneniami obmedzená v bežnom živote. Ako príčinu hádok uviedla manželovu žiarlivosť, pričom s políciou doteraz podobné správanie manžela neriešila.

Z prečítaného prepisu výpovede poškodenej A. B. zo dňa 29.4.2025 z č. I. 120-128 z prípravné konania vyplynulo, že počas manželstva dochádzalo k opakovaným konfliktom a fyzickému aj psychickému násiliu zo strany obžalovaného. Uviedla, že obžalovaný bol od začiatku vzťahu chorobne žiarlivý, vyčítal jej údajné nevernosti, kontroloval jej telefón a vyvolával hádky z drobných každodenných záležitostí, ako napríklad spôsob varenia, upratovania, starostlivosť o deti či jej kontakt s rodinou a známymi. Poškodená opísala, že obžalovaný ju fyzicky napadol viackrát, pričom došlo k zraneniam, ako modriny či zlomenie nosa, ktoré nebolo ošetrené lekársky. Poškodená sa snažila brániť ústupkom, kopaním a bránením sa rukami pri škrtení, pričom upozornila, že deti boli svedkami niektorých incidentov a že obžalovaný ich vedome izoloval alebo prinútil plniť pokyny počas jej napadnutia. Konflikty vznikali najmä v čase, keď bol obžalovaný doma po turnuse, pričom intenzita a frekvencia hádok sa postupne zvyšovala. Poškodená uviedla, že obžalovaný fyzicky trestal deti menej intenzívne než ju, najmä za drobné neposednosti, ale niekedy aj bezdôvodne. Poškodená ďalej uviedla, že predtým než sa vzťah stal manželským, bola svedkom aj jeho fyzického a psychického násilia, ktoré sa postupne stupňovalo, a že počas celého trvania vzťahu dochádzalo k jeho opakovanému agresívnemu správaniu. Uviedla, že neabsolvovala psychologické poradenstvo a predtým voči manželovi nepodala žiadne oficiálne oznámenie.

K udalostiam kladeným za vinu obžalovanému uviedla, že dňa 25.2.2025 došlo v ich spoločnom obydli k hádke, ktorá trvala približne pol hodiny a vyústila do fyzického napadnutia zo strany obžalovaného. K incidentu došlo v kuchyni a následne v obývačke, pričom jej manžel používal údery, ťahanie za vlasy a škrtenie, pričom poškodená utrpela bolesť hrdla a modriny. Dôvodom útoku bolo jeho obvinenie, že

ho podvádza. Tiež uviedla, že počas incidentu boli prítomné len deti, ktoré všetko videli, a po napadnutí odišla k rodičom. K udalostiam zo dňa 26.2.2025 uviedla, že sa s manželom stretla dvakrát vonku pri odvoze detí a raz vo svojom spoločnom obydľí, pričom sa ho bála, ale fyzicky k napadnutiu nedošlo. Atmosféra bola napätá, komunikácia medzi manželmi prakticky neexistovala, pričom obžalovaný sa snažil kontrolovať svoje správanie pred deťmi. Ďalej uviedla, že dňa 27.2.2025 došlo k ďalšiemu napadnutiu, keď prišla do bytu si zbaliť veci, kedy jej obžalovaný nadával, oplul ju, udrel, škrtil a ťahal za vlasy, pričom použil aj kopance do stehna a hlavy. Samotné fyzické napadnutie trvalo približne 10 minút a celková eskalácia konfliktu s komunikáciou medzi nimi okolo pol hodiny. Po incidente odišla k rodičom a následne podala oznámenie na políciu. Absolvované lekárske vyšetrenie potvrdilo modriny a bolesť krku. Tiež uviedla, že sa obžalovaného obávala a považovala jeho správanie za nebezpečné, pričom mohol byť schopný jej vážne ublížiť.

Z prečítaného znaleckého posudku č. 24c/2025 z odboru klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí a psychológia sexuality, vypracovaného znalkyňou doc. PhDr. Máriou Gažiovou, PhD. č. I. 163 – 185 vyplynulo, že poškodená disponuje intelektovými a pamäťovými schopnosťami v pásme populačnej normy, bez prítomnosti kognitívnych porúch, je schopná správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežitú udalosť, nevykazuje sklony ku konfabulácii, klamaniu ani sugestibilitu, pričom u nej boli zachytené znaky zníženej osobnostnej zrelosti, vzťahovej závislosti, submisivity a nedostatočnej asertivity, ako aj hraničné depresívne a úzkostné tendencie korešpondujúce s dlhodobým prežívaním psychického a fyzického utrpenia v partnerskom vzťahu, ktoré poškodená subjektívne vnímala ako ťažké a ponižujúce príkorie, pričom zistené psychické zmeny majú hraničný charakter, aktuálne nevyžadovali akútnu odbornú intervenciu a pri zachovanej stresovej tolerancii osobnosti je prognóza jej psychickej regenerácie priaznivá.

Z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 12. 9. 2025, sp. zn. 18P/38/2025, vyplynulo, že manželstvo účastníkov konania A. B., J. K., a A. B. bolo rozvedené, maloleté deti C. B. a A. B. boli po rozvoze zverenú do osobnej starostlivosti matky, obaja rodičia sú v oprávnení a povinnosti maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, otcovi bola uložená vyživovacia povinnosť voči maloletým deťom v celkovej výške 1 000 EUR mesačne, splatná vždy vopred, pričom časť výživného je poukazovaná na účet matky a časť na osobitné účty maloletých detí, a zároveň bol upravený styk otca s maloletými deťmi formou asistovaných stretnutí a následne pravidelného osobného styku v presne vymedzenom časovom rozsahu.

Z trestného oznámenia zo dňa 27.2.2025 oznamovateľky A. B. vyplynulo, že uviedla skutočnosti svedčiace o protiprávnom konaní obžalovaného A. B..

Z lekárskeho správ zo dňa 27.2.2025 a 28.2.2025 vyplynulo, že poškodená A. B. bola vyšetrená na chirurgickej, rádiologickej a otorinolaryngologickej ambulancii, pričom jej bola diagnostikovaná pomliaždenina krku a ľavého hemitoraxu (contusio colli et hemithoracis sin.), s udávanými bolesťami hrdla, ťažkosťami pri prehĺtaní a bolesťami hrudníka, pričom ORL vyšetrenie nepreukázalo viditeľné traumatické zmeny a koža bola popísaná ako intaktná, bez deformít.

Zo zápisnice o prehliadke tela poškodenej A. B. zo dňa 28.2.2025 vyplynulo z jej prehliadky - jemné začervenanie v oblasti krku a modrina na ľavom stehne.

Zo správ úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad zo dňa 9.4.2025 a zo dňa 1.7.2025 vyplynulo, že maloleté deti C. a A., podchádzajúce z matky A. B. a otca A. B. od konca februára 2025 nežijú s rodičmi v spoločnej domácnosti a bývali u matky A. B. spolu so starými rodičmi.

Zo správy z diagnostického vyšetrenia psychológa D. M. N. zo dňa 19.6.2025 vyplynulo, že maloleté deti C. a A. vykazovali známky posttraumatickej stresovej poruchy, pretože boli vystavené neprimeranej psychickej záťaži, ktorá v čase podania správy ešte nebola kompenzovaná.

Zo správy Mesta Spišské Podhradie o povesti u obžalovaného vyplynulo, že zo strany občanov na menovaného neboli podané žiadne sťažnosti a nebol riešený v priestupkovom konaní.

Zo screenshotov č.I. 187-200 vyplynulo, že poškodená A. B. počas manželstva s obžalovaným A. B., mala komunikovať s inou osobou mužského pohlavia aj v otázkach intimity.

Z priestupkovej evidencie vyplynulo, že obžalovaný A. B. bol uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch pre skutok zo dňa 9.8.2020, za ktorý mu bolo uložené – napomenutie.

Z odpisu z registra trestov u obžalovaného vyplynulo, že bol raz súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 10.10.2016 pod sp. zn. 3T/94/2016, ktorým bol uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a bol mu za uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiaca, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, v ktorej sa osvedčil a trest zákazu činnosti v trvaní 14 mesiacov, ktorý vykonal dňa 28.12.2017 a na odsúdenie sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený.

Z vykonaného dokazovania vyplynuli skutočnosti, ktoré jednak predchádzali obdobiu skutku, ktorý je predmetom obžaloby a konaniu obžalovaného v dňoch 25.2.2025 a 27.2.2025.

Obžalovaný a poškodená v čase skutku boli manželmi a žili v spoločnej domácnosti so spoločnými deťmi. Obžalovaný viedol turnusovú prácu a poškodená zabezpečovala starostlivosť o deti a domácnosť. V deň prvého incidentu sa mala prevaliť nevera poškodenej, s ktorou ju konfrontoval obžalovaný a medzi manželmi vznikla konfrontačná situácia, ktorá dospela k odchodu poškodenej z ich spoločného bytu. Každá zo strán, či už obžalovaný a aj poškodená, inak vnímali a popísali vzniknutú situáciu. Hoc súd predbieha vyhodnotenie dokazovania, ale z rozsudku o rozvode manželstva, t. j. obžalovaného a poškodenej, vyplynulo, že jednou z príčin rozvratu manželstva, bola nevera poškodenej a preto došlo aj k rozvodu medzi manželmi. Takto vzniknutá situácia a jej ďalší priebeh, dňa 26.2.2025, ktorý v tento deň nebol konfrontačný a poškodená sa vrátila cez deň do jej obvyklého obydľia, vyústila do druhého dňa incidentu (dňa 27.2.2025), kedy obžalovaný konfrontačným a hrubým spôsobom vyhodil poškodenú z bytu, ktorí spoločne dovtedy obývali.

Podľa znenia obžaloby a popísaného skutku, takéto konanie obžalovaného u poškodenej malo vyvolať dôvodnú obavu o jej život a zdravie vzhľadom na jeho správanie počas manželstva.

Z hodnotenia dôkazov súdom vyplýva, že popísané správanie obžalovaného vo vzťahu k poškodenej popísané v obžalobe prokurátora, nevyhnutne nemuselo u nej vyvolať takú dôvodnú obavu o jej zdravie a život, ako to má na mysli ustanovenie § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona. Pre naplnenie objektívnej stránky tohto konkrétneho trestného činu sa vyžaduje taký spôsob konania subjektu, ktorý spočíva v páchaní trestného činu takou intenzitou a závažnosťou, ktorá nie je obvyklou najmä počas vzájomného spoluzitia v manželstve. Navyše samotné konanie obžalovaného musí u osoby poškodenej, vzbudiť takú dôvodnú obavu, že je odôvodnený predpoklad, že sa toho konania aj dopustí. V danom prípade sa po prvom žalovanom incidente poškodená vrátila na druhý deň do domácnosti, v ktorej zotrvala a zrejme nemala obavy o svoj život a zdravie. Až dňa 27.2.2025, kedy bola poškodená volaná obžalovaným za účelom vypratania si veci zo spoločnej domácnosti, došlo k ďalším konfrontáciám, ktoré boli vlastne pokračovaním konfrontačného dňa 25.2.2025, ktoré vyústilo do jej odchodu a rozluky počas manželstva.

A záverom súd uvádza, že samotné nezhody medzi manželmi neboli neobvyklé ani pred skutkom popísaným v obžalobe prokurátora, ktorý sa kladie za vinu obžalovanému. Možno konštatovať, že v dané dni (25.2.2025 a 27.2.2025) bolo správanie najmä obžalovaného, už len vyvrcholením vzájomných nezhôd medzi manželmi, ktoré sa ukončilo rozvodom manželstva.

Na záver súd uvádza, že v predmetnej trestnej veci bolo potrebné postupovať v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona a vzhľadom na spôsobom vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného, vyhodnotiť závažnosť jeho konania ako nepatrnú. Obžalovaný preto nenaplnil všetky zákonné znaky trestného činu.

Avšak súd nemohol prehliadnuť, že konanie obžalovaného bolo protiprávne. Táto intenzita konania by mohla naplniť pojmové znaky skutkovej podstaty priestupku. Teda súd má za to, že v prípade naplnenia len formálnych znakov stíhaného prečinu, kde k uznaniu viny v trestnom konaní nedôjde, spravidla pôjde o spáchanie priestupku ako nižšej formy protiprávneho konania.

Preto konanie obžalovaného by mohlo byť posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a na jeho prejednanie je príslušný Okresný úrad v Poprade. Záverom súd konštatuje, že Trestný poriadok nevyžaduje, aby bolo súdom zistené a konštatované, že žalovaný skutok uvedený v obžalobe, je skutočne priestupkom, služobným alebo disciplinárnym previnením, pretože postúpenie veci sa viaže iba na odôvodnený predpoklad, že môže byť príslušným orgánom takto posúdený.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor podať sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Spišská Nová Ves.